

PÅ GEHØR

av Gro Heidi Bjørgan - 2002.

INNHALDSFORTEGNELSE

1. I mørket	s.	4
2. Fugledamen	s.	5
3. Regnvær	s.	6
4. Kongelig bryllup	s.	8
5. På kirkebenken	s.	10
6. Guds basuner	s.	10
7. To gamle gutter	s.	11
8. Tung bør	s.	13
9. Tryllekunstneren	s.	14
10. Graffiti	s.	15
11. I lenker	s.	16
12. Steven Johnson	s.	18
13. Antipropaganda	s.	20
14. Hanekamp	s.	22
15. Amadeus	s.	23
16. Arven	s.	26
17. Syltetøyet	s.	26
18. Øyenstenen	s.	28
19. Dommedag	s.	28

I MØRKET

Jeg kjenner en mann. Han er femti år.
I de siste tjuefem av dem, har han vært frelst.
Oppveksten var tøff. Tidlig ble han narkoman.
Som sekstenåring dro han til sjøs. Han syntes livet var uten mening. En natt, i full storm, hoppet han over bord. Men en mann så ham hoppe. Han varslet ledelsen, som møysommelig snudde tankskipet. Omsider var skipet tilbake omtrent der de mente han hadde hoppet. Sjøen frådret i skinnet fra den tente lyskasteren. Men søket var forgjeves, og til slutt ble letingen avblåst. Likevel, på en innskytelse, tente mannen med lyskasteren strålen igjen. Og der, mitt i lyskjeglen, lå gutten. Han ble reddet. Reddet for evigheten.

DEN UNGE MANNEN SÅ I NGEN MENING
MED LIVET SITT. HAN FØLTE SEG HVERKEN ØNSKET
ELLER ELSKET. MEN SANNHETEN VAR DEN MOTSATTE.
HAN SÅ DET BARE IKKE. MEN GUD SÅ, OG GUD ELSKET.
OG GUD SER OG ELSKER HVER ENESTE EN AV OSS.
HAN KAN IKKE ANNET. HAN ER KJÆRLIGHET.

*"Før jeg formet deg av mors liv, kjente jeg deg,
og før du ble født, helliget jeg deg;
til profet for folkene satte jeg deg. (Jer.1, 5)*

*"Kan en kvinne glemme sitt diende barn,
og ikke ha ømhet for sønnen hun fødte?
Og selv om en mor kan glemme,
så glemmer ikke jeg deg." (Es.49, 15)*

*"Han dro meg opp av fordervelsens grav,
opp av den dype gjørmene. Han satte mine føtter
på fjell, og lot meg gå med faste skritt." (Salm.40, 3)*

LESE MER ?

Historien om Jesus som stiller stormen
kan du lese i tre av evangeliene.

Den står på følgende steder:

Matt.8, 23-27 og Mark.4, 35-41 og Luk.8, 22-25.

FUGLEDAMEN

Jeg tenker på en episode fra filmen om Mary Poppins.

Hun forteller barna hun er guvernante for,
om en dame som mater fuglene utenfor St.Pauls katedralen
i London. Hver dag sitter hun på kirke-trappen
og selger poser med brødsmuler.

Hun roper til menneskene som passerer:

"Kom! Mat fuglene! To pence for en pose."

I gjen og igjen roper hun. "Kom! Mat småfuglene!

Vis at du bryr deg om dem. Barna deres er sultne
og redet er tomt. Alt som trengs er to pence fra deg."

Og fuglene fyller himmelen over hodet hennes.

De samler seg om henne. De vet at hun bryr seg.

Ordene er få og budskapet enkelt. Men de fleste haster forbi.
Haster fra et viktig sted, til et annet.

De ser knapt den lille damen. Men Gud ser henne.

Og hans omsorg omslutter både henne og fuglene hennes.

MENNESKER SER OFTE BARE DET DE VIL SE.

DE SER MED HJERNEN, OG VELGER ETTER

MULIGHETENE FOR EGEN VINNING.

MEN GUD SER MED HJERTET,
OG HANS HJERTE BANKER FOR DE SMÅ.
DE SOM BLIR OVERSETT OG NEDVURDERT.
HAN ER DEN SOM GJØR VERDENS VI SDOM TIL DÅRSKAP.
HAN ER DEN SOM I VERDENS ØYNE,
VELGER SEG UT DET SOM I NGENTI NG ER.
HAN VEKTLEGGER TING SOM MENNESKER
BAGATELLI SERER, OG HAN BAGATELLI SERER TING
SOM MENNESKER VEKTLEGGER.
FOR HAN ER HERREN, VÅR GUD.
HAN TENKER IKKE SOM MENNESKER TENKER.
HAN, SER TIL HJERTET.

"Selges ikke to spurver for en skilling?

*Men uten ham som er Far for dere,
faller ikke en av dem til jorden.*

Ja, hvert hår dere har på hodet, er telt.

Frykt derfor ikke!

Dere er mer verd enn mange spurver." (Matt.10, 29-31)

REGNVÆR

Det var et trøstesløst vær ute.

Likevel, et nødvendig ærend gjorde at jeg måtte til byen.

Vel parkert, sprang jeg mot butikkdøren.

På motsatt side av gaten registrerte jeg et par personer på vei oppover. Et lite, blåkledd menneske som nærmest hang i armen på den andre. Da jeg kom ut av butikken igjen, satt den blåkledde på hjørnet vis a vis. Regnvannet fra taket strømmet ned over skikkelsen. Den andre var forsvunnet.

Her var det noe som ikke stemte, så jeg skyndte meg over gaten. I regnet satt en godt voksen kvinne i blå regndress. Hun var dørgende full.

"Kan du hjelpe meg opp?" mumlet hun. Jeg så at hun prøvde å reise seg ved egen hjelp, men hun maktet det ikke. Jeg dro henne opp. "Vil du følge meg til Frelsesarmeen?" spurte hun.

"Vi får ta bilen," svarte jeg, "så vi kommer unna regnet." Hun fikk buksert seg inn i bilen, og jeg tok plass ved rattet. Møysommelig dro hun av seg de klissvåte ullvantene. Så foldet hun hendene og lukket øynene et øyeblikk. Plutselig stakk hun pekefingeren truende mot meg og sa: "Jesus er glad i meg!" "Jeg vet det," svarte jeg. "Jeg bryr meg ikke om hva andre sier," fortsatte hun, "for Jesus er glad i meg!"

Turen gikk til jernbanestasjonen i stedet. Det var nok det egentlige målet. Men med Frelsesarmeen som mål, tenkte hun kanskje hun fikk lettere hjelp. På veien dit pratet jeg om menneskenes stilling som like for Gud. Om nådens fullbrakte verk. Om himmelen, der vi begge skulle slippe vekk fra alt som er vondt og vanskelig i denne verden. Jeg stakk til henne noen kroner og sa: "Kjøp nå ikke øl for alt, men få deg litt mat også." Hun forsikret at hun ikke skulle kjøpe øl i det hele tatt. Da sa jeg: "Det vet vi begge at du gjør. Men neste gang du drikker skal du tenke at Jesus elsker deg like fullt, og han har gitt deg en hilsen om det i dag."

Å TIL DEG SOM VILLE DØMT HENNE, VIL JEG SI :
ANDRE MENNESKERS KRAV OG HOLDNINGER KAN IKKE
HINDRE ET MENNESKE I Å FORNEDRE SEG SELV.
MEN TROEN PÅ EN ÅPEN HIMMEL OG EN ELSKENDE
FRELSE KAN. DERFOR ER VED JESU DØD OG
OPPSTANDELSE DØREN ÅPNET INN TIL GUDS HJERTE
FOR HVER ENESTE EN SOM VELGER Å SØKE HAM.

*"Jeg vet om dine gjerninger;
se, jeg har satt foran deg en åpen dør,
og ingen kan stenge;
for du har liten kraft, og likevel har du
holdt fast ved mitt ord
og ikke fornektet mitt navn." (Åp.3, 8)*

*"dette er Guds rettferdighet som gis
ved troen på Jesus Kristus, til alle som tror.
Her det er ingen forskjell, for alle har syndet,
og de har ingen del i Guds herlighet.
Men ufortjent og av hans nåde blir de erklært rettferdige på
grunn av forløsningen i Kristus Jesus." (Rom.3, 22-24)*

*"Tolleren sto langt nede og ville ikke engang
løfte blikket mot himmelen, men slo seg for brystet og sa:
"Gud ! Vær meg synder nådig!" (Luk.18, 13)*

LESE MER ?

Hele fortellingen om denne tolleren står å lese i Luk.18, 9-14.
Legg merke til hvem Jesus i v.1 forteller lignelsen til.

KONGELIG BRYLLUP

Hun var nok ingen Snøhvit, vår nye kronprinsesse,
da hun inntok kronprinsens hjerte.

Hun var en ganske alminnelig kvinne, med en brokete fortid
av både gode og vonde opplevelser.

Men han så gjennom fingrene med det. Han visste også noe
om å leve i denne verden. Han elsket henne og,
for kjærlighetens skyld, var han villig til å ofre alt
for få henne. Veien fram var ikke uten motgang.

Men kjærligheten til hverandre drev dem begge framover.
De hadde et mål. De hadde tatt en beslutning.
Da bryllupsdagen opprant, og bruden kom ut av bilen
ved kirken, gispet folket omkring av beundring.
Hun var så vakker. Hun smilte mot sin utkårede,
og han visste i sitt hjerte at kampen for å få henne
var verd alt den hadde kostet. Borte var klærne
som folk hadde kritisert. Skepsis var byttet ut med beundring.
Hun var som forvandlet. Hun var blitt kongelig.

EN DAG HENTER JESUS SIN BRUD HJEM
OG KLER OSS I FINESTE, HVITESTE LIN.
DA ER SORG OG SMERTE FORBI,
OG VENTETIDEN ER OVER. DA ER VI HJEMME.
HJEMME HOS VÅR ELSKEDE JESUS.

"Så sa han til tjenerne:

Festen er gjort i stand, men de innbudte var ikke verdige.

*Gå derfor ut på veikryssene og innby til bryllupet
alle dere treffer!*

*Og tjenerne gikk ut på veiene og samlet alle de møtte,
både onde og gode, så bryllupssalen ble fullt av gjester."*

(Matt. 22, 8-10)

LESE MER ?

Historien om I sak og Rebekka fortelles i 1.Mos.24, hele kap..
Denne historien er et bilde på vår forening med Jesus.

PÅ KIRKEBENKEN

Min datter var en kort stund medlem av et barnekor. Koret skulle synge i kirken denne søndagen, og vi skulle høre på dem. Vi var tidlig ute, og gikk inn en sideinngang oppe ved alterringen. Siden vi ville se godt, satte vi oss like godt på første benk. Flere foreldre satt spredt nedover benkeradene. Da kom kirketjeneren bort til oss. Han forklarte at benken var reservert for dåpsbarna, så vi måtte flytte oss. Vi flyttet et par rader bakover, men det gikk ikke lang tid før vi ble henvist enda lengre bak. Nå tok vi godt i, og satte oss et godt stykke bak i kirken. Foran oss satt to mødre som tydeligvis var vante kirkegjengere. Den ene bøyde seg mot den andre og sa : "Kanskje det er dette vi skal lære oss i dag, at jo mer verdslig vi er, jo lengre bak i kirken bør vi sitte. "

JA, SÅ LITE SKJØNNER NOEN. BÅDE AV GUDS HJERTE OG MENNESKETS STILLING.

GUDS BASUNER

Da jeg gikk på lærerskolen, ble jeg kjent med en ung mann fra Sørlandet. Han hadde i sin ungdomstid tilhørt en frimenighet på hjemstedet. På et tidspunkt hadde han brutt med dem. Jeg kjente ikke til menigheten, men forsto at forkynnelsen der måtte ha vært sviktende. Mannen hadde utviklet en redsel for Gud i stedet for trygghet. En angst for dommedag i stedet for en himmellengsel.

Han fortalte at han sprang til vinduet for å konstatere ved selvsyn at drønn fra himmelen også denne gangen var et fly og ikke Guds tordnende basuner.

I NGENTI NG GJØR MEG SÅ OPPRØRT SOM VRANGLÆRE.
DEN HAR SÅ ØDELEGGENDE KONSEKVENSER
FOR DE MENNESKENE SOM UTSETTES FOR DEN.
GUDS NÅDE OG HANS KJÆRLIGHET ER UTEN GRENSER
FOR ALLE DEM SOM SØKER HAM.
LA ALDRI MENNESKER TA FRA DEG TROEN PÅ DET.

LESE MER ?

Paulus sier at han ikke vil vite av annet i menighetene,
enn Jesus Kristus og ham korsfestet.

I Galaterbrevet er det nettopp vranglære som blir problemet.
Dette brevet er ikke så langt, bare 6 kap.,
og du kan med fordel lese hele.

Men ta deg god tid. Les heller litt om gangen.

Da får du anledning til å fordøye det du leser.

Vil du bare lese litt, kan du lese kap.3, 1-14 .

TO GAMLE GUTTER

Et program på TV fanger oppmerksomheten min.

To gamle gutter sitter side om side på skjermen i samtale
med Egil Svartdal. Den ene sitter på gulvet.

Han er uten taleevne, lam i begge beina og den ene armen.

Kameraten sitter i rullestol ved siden av ham.

Han fører ordet for dem begge.

Fra de kom til hjem for handikappede rundt 1930,

har de vært hverandres beste venner og allierte.

I dag er de 72 og 75 år gamle , og ser tilbake på et liv
preget av mye sorg og smerte.

Jeg rystes dypt av historien deres.

De forteller om foreldre som uteble.

De forteller om tanntrekking uten bedøvelse.

De forteller hvordan de ble pisket med ledninger ,

som Jesus ble det sagt, for at de skulle bli snillere!

Han tilføyer stille: "At noen blir snillere av å bli piska;

Det tror ikke jeg!"

Ordløs sitter den andre ved siden av, mens ansiktet og kroppen

taler med et rikholdig vokabular. Han smiler. Han gråter.

Han rister kameraten energisk i ermet for å understreke

sin enighet og alvoret i det han forteller.

Mannen i rullestolen forteller hvor viktig den andre er for ham,

hvor god og snill han er, på tross av sin ublide skjebne.

"En gang," sier han, "fant kameraten min en fugl

som ikke kunne fly. Da løftet han den forsiktig opp

i fanget sitt, og satt tålmodig og strøk og strøk den,

til fuglen plutselig løftet vingene – og fløy!"

"For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn ,

den enbårne, for at hver den som tror på ham

ikke skal gå fortapt, men ha evig liv." (Joh.3, 16)

"Men kongen skal svare dem: Sannelig jeg sier dere:

Det dere gjorde mot en av disse mine minste brødre,

det gjorde dere mot meg." (Matt.25, 40)

VANFØR

Som en engel mitt iblant oss

har du levd ditt ringe liv,

uten noen gang å stille noe krav.

Kan du telle alle gangene

du hadde håp og tro på ting,

som aldri noensinne ble no' av?

Så de deg i mengden?
Spurte noen deg til råds?
Har du noensinne brukt din stemmerett?
Går du over i historien,
som i en ukjent grav,
blant de som verden aldri noen gang har sett?

Du skal vite at av Herren
er ditt stille liv ei glemt.
Hver en tåre du har grått er sett av Ham.
Han som selv har måttet tåle
verdens hån og uforstand,
da han ga sitt liv for deg, Guds offerlam.

TUNG BØR

En dag, på vei hjem fra byen, fikk jeg se en eldre dame med hendene fulle av bæreposer. Hun var åpenbart sliten, for hun støttet bæreposene i asfalten ofte.

Jeg kjørte forbi henne, men stanset like bortenfor.

I det hun kom opp på siden av meg, stakk jeg hodet ut av bildøra og sa: "Jeg ser at du bærer så tungt.

Hvis du vil, kan jeg kjøre deg hjem." Hun så litt usikkert på meg, før hun takknemlig svarte ja takk.

Mens vi kjørte fortalte hun at hun ofte gikk denne veien.

Hun handlet for to eldre søsken, men det ble mange ganger tungt. Vel fremme bar jeg posene hennes ut av bilen, og plasserte dem ved inngangsdøra hennes.

Hun takket, igjen og igjen. "Jeg må i hvert fall få betale deg," sa hun. "Langt ifra!" svarte jeg. "Det var bare en glede."

Hun sto i innkjørselen og vinket da jeg dro.

STANSEN HADDE JEG GJORT PÅ ET ØYEBLIKKS
INNSKYTELSE. DET ER I NGEN VANE JEG HAR.
DA SÅ JEG PARALLELLEN .
LIKE ENKELT SOM MITT SPØRSMÅL VAR
TIL DENNE KVINNEN, ER HERRENS SPØRSMÅL TIL DEG.
OG DERSOM DU TAKKER JA, FÅR DU LEGGE FRA DEG
ALT SOM TYNGER DEG HOS HAM.
SÅ LAR DU HAM TA STYRINGEN, MENS DU FÅR HVILE,
HELT TIL DU ER HJEMME. OG DET KOSTER I NGEN TING.
HAN HAR BETALT PRI SEN, MED SI TT EGET BLOD.

*"Kom til meg alle dere som strever
og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile." (Matt.11, 28)*

*"Alle dem som tok imot ham,
dem gav han rett til å bli Guds barn -
de som tror på hans navn;" (Joh.1, 12)*

TRYLLEKUNSTNEREN

Han var en sint liten gutt. Faren og bestemoren hadde bestemt, at han skulle gå i skolemusikken. Men han ville ikke. Konfrontasjoner, både med ledere og andre musikanter, ble resultatet. Som musikanforeldre flest , tok jeg min tårn med oppsyn på øvelsene. Under en slik vaktjeneste ble det riktig ille. Vi hørte skrik og spetakkel fra utgangspartiet i gymsalen. Flere med meg sprang til for å se hva som sto på. I det vi nådde gangen, suste en diger stein inn døra med et drønn. Ute på gårdsplassen , alene , sto steinkasteren. Jeg sprang ut , for å prøve å roe ham ned, men han løp gråtende bort. Likevel ønsket han nok et øre som ville lytte til ham, for han stanset litt lengre borte,

og så seg tilbake. Han roet seg såpass at vi kunne sette oss og prate litt sammen. "Trives du ikke her?" spurte jeg. "Det er pappa og bestemor som vil jeg skal spille ," sa han. "Hva har du lyst til da ?" undret jeg. "Jeg vil bli tryllekunstner !" sa han fast. "Men jeg vet ikke hvordan jeg skal bli det?" Da fortalte jeg om biblioteket og tryllebøkene der. Jeg forklarte at de kan alle låne gratis. Øynene hans lyste av iver. "Er det sant ?" ropte han."Da skal jeg dit."

MANGE MENNESKER LEVER ET LIV I KONFLIKT
MED SITT INDRE. DA ER DET GODT Å VI TE
AT LIVET I GUD ALLTID VIL VÆRE I HARMONI
MED DINE ØNSKER, FORUTSATT AT DU LAR GUD
OVERTA REGIEN. DEN SOM LEVER SITT LIV I HERREN,
VIL OPPLEVE Å FÅ ET HJERTE SOM BANKER
I TAKT MED HANS.

LESE MER ?

Hvis du slår opp i Luk.19, 1-10, så finner du historien om Sakkeus. Han var toller, og disse var beryktet for å kreve for mye penger av folk. Derfor var Sakkeus en rik mann, men han var ikke lykkelig.

GRAFFITI

Han var kalt av gud. Men han sporet av på veien.
Det var så mye annet han ønsket å prioritere.
Likevel hørte han røsten bak seg:
"Dette er veien . Vandre på den!"
Som musiker spilte han ofte på byens musikk-kafe.
Den var også galleri for ulike billedkunstnere.

En kveld kom en av kafeens stamgjester bort til ham.
Han ba ham bli med til et annet galleri nede i gata.
Det var et bilde der han gjerne ville vise ham.
I det de passerte en høy murvegg på veien,
pekte den andre på den og sa: "Se der!"
Veggen hadde han passert utallige ganger.
Nå var den dekket av et digert graffitibilde.
Det forestilte et mannshode med en tornekrone.
Ut av bilde pekte en hånd. Under sto følgende malt:
"Du skal ikke ha andre guder enn meg."
Bildet var bemerkelsesverdig flott utført.
Ubehaget bredte seg i kroppen.
Han følte seg avkledd. De gikk forbi.
Et par dager senere fortalte han meg om bildet.
Han ville vise meg det, men det var for sent.
Høyt oppe på veggen så vi skillet mellom
den gamle og den nye veggmalingen.

DU ER UMI STELIG OG UERSTATTELIG.
BARE DU KAN FYLLE DIN Plass I GUDS HJERTE.
DERFOR ETTERJAGER GUD ALLE SOM SPORER AV
PÅ VEIEN MED SIN KJÆRLIGHET.

I LENKER

Jeg ser naboens rasekatt i enggresset utenfor.
Hun slikker seg litt, for så å huke seg ned
og lure på en sommerfugl.
Hun er lykkelig , nysgjerrig og imøtekommende
både mot dyr og mennesker, som viser henne interesse.
Men det har ikke alltid vært sånn.
Som omplasseringskatt har hun en historie å fortelle.

Hun hadde levd sitt liv i en byleilighet.
De få gangene hun hadde vært ute, var hun i bånd.
Nå hadde hun havnet hos mine naboer som fra før
hadde to små hunder og fire andre katter.
Rause mennesker med tid og omtanke for både folk og dyr.
Det var sommer, og Aisha ble satt ut i bånd.
Hun hadde tilgang både på mat og ly, og det var stadig dyr
og mennesker rundt henne. De andre dyra gikk fritt omkring,
mens hun var begrenset av båndet. Hun fant seg i det.
Hun var vant til det. Mine to hunder var skeptiske til henne.
Hun ble redd og aggressiv, hvis de kom for nær.
Både naboens og mine hunder var kattevante,
men syntes nok nykommeren var hakket for sær.
Aisha var ikke lykkelig. Det var åpenbart.
Men naboen fryktet at hun ville forsvinne,
dersom hun ble sluppet fri. Hun var jo ikke vant til å gå løs.
Men en dag var båndet borte fra plenen.
Da jeg kom bortom sammen med hundene mine,
møttes vi av Aisha. Hun kom imot oss,
og dyra snuste på hverandre. Så strøk hun seg inntil bena mine.
Hun var som forvandlet. Borte var aggresjonen og redselen.
Lykkelig hadde hun tatt fatt på sitt frie liv. Og hun forsvant
ikke. Hun ble hos sine nye eiere. Hvorfor skulle hun ikke det?
De hadde jo gitt henne friheten i gave.

I NGENTI NG VI RKER SÅ DREPENDE PÅ KJÆRLI GHETEN
SOM KRAV. PÅBUD, FORBUD OG BEGREN SNI NGER.
HVERDAGENE ER FYLT AV DEM.
MEN JESUS VI STE SI N KJÆRLI GHET MOT OSS DA HAN
OFRET LIVET SI TT PÅ KORSET. DI N STRAFF TOK HAN,
UTEN Å VI TE OM DU VI LLE TA I MOT HAM.

*"Får Sønnen frigjort dere,
da blir dere virkelig fri." (Joh.8, 36)*

*"Til frihet har Kristus frigjort oss. Stå derfor fast
og la dere ikke igjen tvinge inn under trelldommens åk."
(Gal.5, 1)*

*"Men Gud viser sin kjærlighet til oss
ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere."
(Rom.5, 8)*

LESE MER ?

I Mark.10, 46-52 står fortellingen om den blinde tiggeren Bartimeus. Legg merke til hva Jesus spør ham om. Mange ting kan plage og bekymre et menneske, som ikke nødvendigvis syns utenpå. Det vet Jesus. Derfor kan du trygt komme til ham med alle ting, og vite at han alltid hører og bryr seg om alle som vender seg til ham.

STEVEN JOHNSON

Det var en alminnelig torsdag. Plutselig hovnet jeg kraftig opp under det ene øret. "Tett spyttkjertel," tenkte jeg. Dagen etter kom de første prikkene og feberer. "Vannkopper!" mente legen. "Men det har jeg hatt, " protesterte jeg. "Vannkopper, " fastholdt legen. Så var det vel det da. Jeg dro hjem og la meg. Prikkene formerte seg raskt. De fløt utover i store røde områder. I tillegg begynte jeg å hovne opp i store deler av kroppen. Ganen var så hoven at den buet seg nedover.

Overleppa subbet borti nesa. Etter hvert begynte også leddene å hovne opp. Jeg fikk store smerter ved minste bevegelse, og bena bar meg knapt. Da tilkalte jeg legen.

Jeg hadde ikke bekymret meg nevneverdig over sykdommen.

Da legen kom, pratet jeg i vei om vannkoppene mine.

Han stirret på meg. "Dette er ikke vannkopper," sa han.

"Jeg blir nødt til å legge deg inn."

På sykehuset ble det konstatert Steven Johnsen syndrom.

En alvorlig, akutt sykdom som angriper leddene og kroppen generelt. Jeg var svært syk, men sakte kom jeg meg

på bena igjen. På sykehuset formet et lite vers seg i hodet mitt.

I HERRENS HÅND

Jeg er i Herrens hånd.

Vi knyttet engang sterke bånd, vi to, i tro.

-

Og legen kom.

Han sa: "Det her er ikke bra.

Jeg må nok sende deg på sykehuset, ja."

På sykehuset sa de: "Nå kan du slappe av.

Nå er du her. Nå skal det nok gå bra."

-

Da tenkte jeg: "Da jeg var sykest, hvor var dere da?

Ikke her.

Da var en annen nær.

Det er i Herrens hånd jeg er."

"Hvem av dere kan med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde?" (Matt.6, 27)

*"Herre! Jeg setter min lit til deg;
jeg sier: Du er min Gud. Mine tider er i din hånd;
Fri meg fra fiender som jager meg! " (Salm.31, 15-16)*

*"Vend tilbake og si til Hiskia, fyrste over mitt folk:
Så sier Herren, din ættefar Davids Gud:
Jeg har hørt din bønn og sett dine tårer.
Nå vil jeg gjøre deg frisk igjen.
Om to dager kan du gå opp i Herrens hus.
Jeg legge enda 15år til din levetid.
Jeg skal berge deg og denne byen av assyrerkongens hånd.
Og jeg vil verne byen for min skyld
og for min tjener Davids skyld." (2.Kong.20, 5-6)*

LESE MER ?

Hele historien om Hiskias sykdom står i
2.Kong.20, 1-11 .

ANTIPROPAGANDA ?

Jeg er på Oslotur. Fra Stortorget hører jeg en stemme fra en høytaler. Den legger ut om alle taperne som tror på Jesus. Det viser seg å være ateistforbundet som er på plass med høytaler og mikrofon i lørdagsrushet. Nå står speaker og legger ut om Jesus.

I beste fall, var han en bra mann fra en forgangen tid. De som i dagens samfunn søkte støtte i troen på ham, var svake og ute av stand til å ta ansvar for sitt eget liv. Jeg la merke til at forsamlingen rundt ham var nokså brokete. Oppmerksomheten min ble trukket mot to med åpenbare rusproblemer. De lyttet alvorlig til ham, mens de ristet på hodet, og den ene sa : "Jesus er ikke sånn."

Speaker fattet også interesse for de to og sa spottende:
"Det er forståelig at dere tror på Jesus.
Dere er jo ikke svømmedyktige selv.
Men alle vi som er det, vi trenger ingen Jesus."
Da grep den yngste av de to mikrofonen.
"Men jeg har sett det!" sa han. "Jeg har sett folk bli nyktre
på sekunder." Han gjentok vitnesbyrdet flere ganger.
Også andre fikk muligheten til å vitne i ateistforbundets
mikrofon den dagen.

JEG LO, DA JEG GIKK. GUD ER I SANNHET STOR.
HAN BRUKER HVEM HAN VIL,
NÅR HAN VIL OG TIL HVA HAN VIL.
PS. Jeg håper ateistforbundet fortsatt støtter
gateevangeliseringen i Oslo.

*"Hvem er det som vil fordunkle min plan med uforstandige ord?
Spenn belte om livet som en mann,
så vil jeg spørre deg, og du skal svare.
Hvor var du da jeg la jordens grunnvoll?
Hvis du har innsikt, så fortell meg om det.
Hvem har fastsatt dens mål - det vet du vel?
Hvem spente målesnor ut over den?" (Job.38, 2-5)*

*"Jeg er rik, sier du, jeg har overflod
og mangler ingenting. Men du vet ikke at nettopp du
er elendig og ynkelig, blind, fattig og naken,
Derfor gir jeg deg det råd at du kjøper gull av meg,
lutret i ild, så du kan bli rik,
og hvite klær som du kan kle deg med
og skjule din nakne skam, og salve til å ha på øyne dine,
så du kan se. (Åp.3, 17-18)*

Du har ikke noe å komme med i deg selv som tilfredsstillende Guds krav til renhet. Du må kjøpe det av ham. Men hva skal du betale med? Du slipper å betale personlig. Det gjorde Jesus da han tok din straff for dine synder på korset.

HANEKAMP

Nå var det alvor. I alle fall i min lille hønseflokk. To haner var i strid om rangen. Den eldste, flokklederen, hadde fått en utfordrer. Først prøvde jeg å la dem ordne opp i fred. Jeg håpet det ville roe seg, på sikt. Men nei. Etter stadige sammenstøt fikk den unge overtaket. Den gamle trakk seg unna. Likevel lot ikke den unge ham i fred. Hjerte mitt blødde for den gamle hanen min. Han tuslet stille og forskremt under buskene nederst i haven. Han hadde vært hos meg fra han var en dag gammel, og han hadde vokst opp i en kasse inne sammen med noen andre. Når jeg ropte på ham, kom han alltid springende. Lange stunder satt han stille på armen min, med kinnet sitt inntil mitt. Han var en god flokkleder og en trofast venn. Jeg elsket ham. Men en dag fant jeg ham ikke. Jeg ropte på ham, men han kom ikke. Ungdommen spradet fornøyd rundt med to hønsedamer i hælene. Bekymret lette jeg etter gutten min. Til slutt fant jeg ham, godt skjult, under en spireabuske. Blodet rant fra hodet hans. Jeg så bare en utvei. En av dem måtte bort. Valget mellom dem var trist, men likevel enkelt. Jeg er glad i alle dyra mine, men jeg og gamlehanen, vi kjenner hverandre. Derfor valgte jeg ham. Den andre måtte bøte med livet. Dessverre. Men gamlefar kom snart i gammelt gjenge.

Han ble seg selv igjen.

OGSÅ I VERDEN ELLERS, STRIDES DET OM
MAKT OG POSISJONER. DESSVERRE OGSÅ INNAD
I MENIGHETER. DA ER DET VIKTIG Å VITE AT BARE DEN
SOM AV GUD ER KALT TIL DEN POSISJONEN HAN
ØNSKER SEG, KAN FORVENTE HANS KRAFT OG STØTTE
I RYGGEN. DE ANDRE MÅ STREVE I EGEN KRAFT,
UTEN GUDS VELSIGNELSE.

*"Mine sauer hører min røst, jeg kjenner dem,
og de følger meg. Og jeg gir dem evig liv;
de skal aldri i evighet gå tapt, og ingen skal rive dem ut
av min hånd. Min far, som har gitt meg dem
er større enn alle, og ingen kan rive noen
ut av min Fars hånd. Jeg og Faderen er ett." (Joh.10, 27-30)*

*"For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus
til gode gjerninger, som Gud på forhånd
har lagt ferdige for at vi skulle gå inn i dem." (Ef.2, 10)*

LESE MER ?

David er en konge som gis mye plass i bibelen. Mange av Salmene er av ham. I 1.Sam.17 fortelles det at israelittene, med kong Saul i ledelsen, går i krig mot filisterne. En av dem, kjempen Goliat, utfordrer en av israelittene til tvekamp, og David, som ennå bare er en ung mann i kongens tjeneste, tar imot utfordringen. Kampen finner du i 1.Sam.17, 32-51.

AMADEUS

Wolfgang Amadeus Mozart. Et musikalsk geni.

Dekadent og utsvevende i sin livsførsel.

Filmen AMADEUS er vinklet gjennom den samtidige hoffkomponisten Salieri's øyne. Landets dyktigste, før Mozart entrer scenen. Det gjør han tidlig i livet, og ryktet om hans begavelse når etter hvert den østerrikske keiserens ører.

Han inviteres derfor til stor mottakelse på slottet , for der å uroppføre sin nyeste komposisjon.

Salieri går omkring blant gjestene.

"Synes det?" undrer han. "Kan man se ytre tegn på en slik begavelse?" Han vurderer de ankomne unge mennene nøye.

Da løper en fnisende, ung kvinne gjennom mengden.

En ung mann kommer halsende etter. Salieri opprøres over deres mangel på sømmelighet og dannelses.

Ikke et øyeblikk streifer tanken ham at dette er Mozart.

Men senere i filmen beskriver Mozart seg selv.

Han vet hvem han er, og hva han er. Han vet at han er unik.

Foran keiseren, Salieri og hoffets mest betydningsfulle menn forsvaret han sin posisjon. Han sier:

"I deres øyne er jeg kanskje en enkel og ubetydelig person, men – MUSIKKEN MIN er det ikke!

DA JESUS KOM TIL JORDA VAR HAN
EN ETTERLENGTET KONGE. DE GAMMELTESTAMENTLIGE
SKRIFTENE HADDE PROFETERT OM HANS KOMME.
MEN DE VENTET EN STOR HÆRFØRER. EN LØVE.
LØVEN AV JUDA STAMME.
DERFOR VENTER DE FORTSATT.DEN KONGEN SOM KOM,
SVARTE IKKE TIL FORVENTNINGENE.
EN DAG KOMMER JESUS TIL JØDENE I SIN LØVEPRAKT.
MEN FØRST TOK HAN LAMMETS SKIKKELSE,
OG LOT SEG FORNEDRE OG SLÅ I NNTIL DØDEN.

ALT FOR Å REDDE DEG OG MEG FRA FORTAPELSEN.

"Han var ringaktet, forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom, en foraktet mann som ingen ville se på, og vi regnet ham ikke for noe. Sannelig, våre sykdommer tok han på seg, og våre smerter bar han. Vi trodde han var blitt rammet, slått av Gud og plaget. Men han ble såret for våre overtredelser og knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, ved hans sår har vi fått legedom."
(Jes.53, 3-5)

"For legg merke til deres kall, brødre, at ikke mange vise etter kjødet ble kalt, ikke mange mektige, ikke mange høybårne; men det som er dårlig i verden, det utvalgte Gud seg for å gjøre de vise til skamme, og det som er svakt i verden, det utvalgte Gud seg for å gjøre de sterke til skamme, og det som er lavt i verden, og det som er ringaktet, det utvalgte Gud seg, det som ingenting er, for å gjøre til intet de som er noe, for at ikke noe menneske skal rose seg overfor Gud."
(1.Kor.1, 26-29)

LESE MER ?

I Luk.15, 10-23 finner du fortellingen om den fortapte sønn. Han som kommer slukøret hjem, etter å ha brukt opp hele arven sin. Skamfull ber han faren om å tilgi ham, og la ham få en jobb blant tjenerne. Men han som er sønn kan aldri bli tjener. Faren vil ikke høre noe snakk om det engang. Han blir bare jublende lykkelig, fordi sorgen over sønnen som var tapt vender seg glede.

ARVEN

Min bestemor var et frelst menneske. Da hun døde, etterlot hun seg en del ting. Noe var verdifulle antikviteter. Noe gikk rett i søpla. Noe hadde minneverdi for de nærmeste, og ble derfor tatt vare på.

Selv ble jeg tilgodesett med en bærepose full av slitte, gamle bøker. "De kan Heidi få," sa de. "Det er noe for henne."

Posen inneholdt salme- og sangbøker, en meget velbrukt andaktsbok, noen notatbøker og ulike bibler.

De hadde helt rett. Det var noe for meg.

Det de ikke forsto var at det var noe for dem også.

DER LIGGER GJEMT SVAR PÅ SPØRSMÅL

ALLE MENNESKER STILLER SEG.

DER LIGGER ALL VERDENS VI SDOM

OG FORKLARINGENE PÅ JORDENS EKSISTENS.

DER , I EN GAMMEL BÆREPOSE.

SYLTETØYET

Vi satt rundt bordet og spiste kveldsmat.

Yngstemann hadde en kamerat på besøk.

Jeg hadde hjemmelagd syltetøy. Det er alltid stas hos oss.

Men besøket var skeptisk. Han hadde aldri smakt sånt før.

"Du burde smake!" sa min sønn til kameraten.

"Det er veldig godt. "Vi nødet ham en stund,

og til slutt tok han litt. Det gav mersmak,

og flere skiver gikk ned på høykant.

DET ER NOE MED JESUS.

HAN ER DEL AV NOE VERDEN IKKE KJENNER.

MANGE KJENNER EN TOMHET I LIVET SITT.

EN MANGEL UTEN ADRESSE.

DERSOM DU GIR JESUS EN SJANSE TIL Å VISE DEG HVEM HAN ER, VIL KANSKJE OGSÅ DU, SOM MANGE FØR DEG, FÅ ERFARE AT JESUS ER SVARET PÅ DI NE LENGSLER. ANDRE MENNESKER KAN FORTELLE OM SI NE ERFARINGER OG SI N BEGEI STRING, MEN BARE DU KAN ERFARE OM JESUS ER SVARET FOR DEG.

*"Jeg fant dine ord, og jeg åt dem,
og dine ord var til fryd for meg og til glede
for mitt hjerte; for jeg er kalt med ditt navn,
Herre, hærskaenes Gud!" (Jer.15, 16)*

*"Smak og se at Herren er god!
Salig er den mann som tar sin tilflukt til ham!"
(Salm.34, 9)*

Ord som smake og spise brukes ofte for å beskrive hvordan Guds ord er og virker. Guds ord er mat for sjelen. Hvis du er sulten eller tørst, hjelper det lite med siste mote og mange venner. Når mennesker kommer til Jesus er det fordi verdens tilbud ikke metter deres lengsler og behov. De opplever en meningsløshet i tilværelsen. Derfor begynner de å lete etter meningen med livet sitt, og den som leter skal finne.

Jesus sier i Matt.7, 7:

*"Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne.
Bank på, så skal det lukkes opp for dere."*

ØYENSTENEN

Jeg har en liten terrier. Hun er min øyensten.
I mine øyne er hun det vakrest og snilleste
lille dyret som finnes. Spør du en mer objektiv person om
henne, vil han nok svare annerledes. "Bikkja er grei nok," sier
han kanskje. "Litt tykk, litt sær og vel bortskjemt."
Men mine øyne overser glatt den slags bagateller.
Jeg elsker henne akkurat sånn som hun er.
Er jeg borte fra henne noen timer,
gleder jeg meg til å komme hjem til henne igjen.
Ellevill av glede danser hun mot meg med høye bjeff,
mens halen går som en propell. Hun elsker meg fremfor
alle andre. Jeg er den viktigste i hennes liv.
Den som gir henne mat og omsorg og hjelp og trøst.
Jeg er hennes livsoppholder og velgjører,
og tilbake får jeg hennes hengivenhet og trofasthet.

SLIK ER OGSÅ FORHOLDET MELLOM GUD
OG ET FRELST MENNESKE. SLIK ER KJÆRLIGHETEN.

DOMMEDAG

Allerede fra jeg var liten hadde jeg et slags bilde
av denne dagen. Det var den dagen Gud selv skulle stille oss
opp på rad og velge to lag. De snille og de slemme.
Tankene går til skolens gymtimer hvor de dårligste ble stående
igjen til slutt, når lagene skulle velges. Ingen ville ha dem
på laget. Men frelsesbudskapet er annerledes.
Gud valgte med det alle, han. Alle som vil kan få komme
på hans lag, og de kan feire seieren på forskudd.

De vet at de er på vinnerens lag.
Seieren har Jesus alt innkassert, på korset!
Men de som velger å bli på taperens parti,
står fritt til å velge det. Det er løgnerens parti.
Han som med store løfter lokker menneskene
til å stå på hans side. Gud har aldri lagt skjul på
at det finnes et vinnende og et tapende lag.
Han har alltid respektert menneskenes frie valg.
Men han har gjort klart for menneskene hva konsekvensene
av valgene deres medfører. Så er det ditt ansvar å velge.

GODT VALG !

PÅ GEHØR - Del 2
av Gro Heidi Bjørgan - 2002.

INNHALDSFORTEGNELSE

